

อ นุ ส า ร

จดหมายเหตุ

ISSN 0125-2461 ปีที่ 20 ฉบับที่ 192 เดือนมิถุนายน 2537

ศูนย์บริการข้อมูล
Library and Information Center (NLIC)

❖ **จัดทำของโครงการ** ❖
พัฒนาอาจารย์และบุคลากร

อุดมศึกษา

เอกสารเผยแพร่ ของ ทบวงมหาวิทยาลัย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
● อีกก้าวของโครงการพัฒนาอาจารย์ เภสัชศาสตร์	3
● อุตสาหกรรมเกษตร...ฐานสำคัญของนิกส์	4
● ระบบการปฏิบัติงาน และแนวทางการพัฒนา สพบ.	12
● ความร่วมมือทางวิชาการไทย-ลาว	14
● อธิการ มทส. ได้รับเลือกเป็นประธานการ ประชุมผู้บริหารมหาวิทยาลัยในภูมิภาคเอเชีย และแปซิฟิก	15
● การประเมินการสอนของอาจารย์เป็นเรื่อง สำคัญ	15
● คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ชุดใหม่	16
● ช่วยกันคิด...ช่วยกันเขียน	17
● สืบสานมรดกไทย	22
● ประมวลภาพ	24

ที่ปรึกษา

ศ.ดร.วิจิตร ศรีสอ้าน
ศ.นพ.เกษม วัฒนชัย
รศ.ดร.วันชัย ศิริชนะ
ศ.ดร.กนก วงษ์ตระหง่าน
ผู้อำนวยการกองกลาง

บรรณาธิการ

นายกมล ศรีประสาธน์

เจ้าของ ทบวงมหาวิทยาลัย โทร. 245-8323, 245-8923 FAX. 245-8636, 245-8930, 246-8883

ผู้โฆษณา นางสาวนิติมา จิตต์จ้านงค์

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อีกก้าวของโครงการพัฒนา อาจารย์เภสัชศาสตร์

ทบวงมหาวิทยาลัย และกลุ่มคณะเภสัชศาสตร์ในประเทศไทย ได้ร่วมลงนามในข้อตกลงที่จะก่อให้เกิดความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการในระดับสถาบัน กับกลุ่มเภสัชศาสตร์ในสหรัฐอเมริกา เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาระยะยาวของทบวงมหาวิทยาลัย ในการส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และโครงการทางด้านคลินิกภายในคณะเภสัชศาสตร์ในมหาวิทยาลัยต่างๆ โดยมีเป้าหมายระยะยาวคือ การเพิ่มจำนวนของคณะเภสัชศาสตร์และจำนวนคณาจารย์ สาขาเภสัชศาสตร์ รวมทั้งการผลิตเภสัชกร สาขาเภสัชกรรมปฏิบัติเพิ่มเติม

ทั้งสองฝ่าย ได้มีข้อตกลงพอสรุปได้ดังนี้

- กลุ่มคณะเภสัชศาสตร์ในสหรัฐอเมริกาจะรับอาจารย์ นิสิต นักศึกษาที่ได้รับทุนสนับสนุนจากฝ่ายไทย เพื่อเข้าศึกษาในโครงการ Ph.D หรือ Pharm. D.
- กลุ่มคณะเภสัชศาสตร์ในสหรัฐอเมริกาจะรับคณาจารย์ทางฝ่ายไทยตามโครงการระยะสั้น 3-4 เดือน เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์และส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาโครงการร่วมมือทางด้าน การวิจัย การศึกษา การฝึกอบรม สัมมนา และการประชุมเชิงปฏิบัติการ
- กลุ่มคณะเภสัชศาสตร์ในสหรัฐอเมริกา จะให้การพิจารณาเป็นกรณีพิเศษแก่ นิสิต นักศึกษาหรืออาจารย์เพื่อบรรจุเป็นอาจารย์ หรือเป็นผู้ช่วยสอนหรือช่วยวิจัย ตลอดจนเป็นนักวิจัยระดับปริญญาเอกในโครงการบัณฑิตศึกษา หรือการวิจัยของฝ่ายสหรัฐ
- ความร่วมมือในการจัดสัมมนา การประชุมวิชาการและการประชุมเชิงปฏิบัติการ รวมทั้งความร่วมมือในการหาทุนสนับสนุนเพิ่มเติมจากแหล่งทุนอื่นๆ เพื่อสนับสนุนส่วนที่ได้รับจากรัฐบาลไทย

The Ministry of University Affairs and the Consortium for Pharmacy Education in Thailand have signed an agreement with American Association of Colleges of Pharmacy, on an institutional basis, on 31st May 1994 to enhance academic, research and clinical programs of their Faculties of Pharmacy and Pharmaceutical Sciences. The long-term goal of the program is the expansion of numbers of pharmacy schools and pharmacy faculty in Thailand, and training of pharmacists.

Both parties have agreed to the following:

- to accept Thai faculties members or students sponsored by Thai scholarship into Ph.D. and Pharm. D. programmes (by the U.S. parties*)
- to exchange short term visits for joint research, training programs, seminars and workshops
- to give special consideration to Thai students or faculty members as candidates for teaching and research assistantship or postdoctoral positions in the U.S. graduate or research programs (by the U.S. parties)
- to exchange assistance in organization of seminars, conferences, workshops ; including seeking additional funding from various sources.

Tronslate : Pornsawan Wongkai

อุตสาหกรรมเกษตร...ฐานสำคัญของนิคม

ในระยะเวลา 4-5 ปีที่ผ่านมาโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศได้เปลี่ยนแปลงไปสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว ภาวะเศรษฐกิจในช่วงปี 2530-2533 ได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นสูงกว่าที่คาดไว้ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 เป็นอันมาก และเป็นที่ยอมรับว่าในช่วงระยะเวลาที่เหลือของแผนฯ 6 และในช่วงเวลาของแผนฯ 7 ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจะยังคงสามารถขยายตัวในอัตราที่สูงอย่างต่อเนื่องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 7-8 ต่อปี การที่ภาวะเศรษฐกิจโดยรวมได้ขยายตัวอย่างมาก โดยเฉพาะในสาขาอุตสาหกรรมและการบริการจึงก่อให้เกิดปัญหาการขาดแคลนกำลังคนเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมสาขาต่างๆ ดังกล่าว ด้วยเหตุนี้คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2532 จึงได้มีมติอนุมัติให้ปรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามที่คณะกรรมการรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจ โดยคณะอนุกรรมการการปรับปรุงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เสนอ ซึ่งตามแนวทางการปรับปรุงดังกล่าวได้กำหนดความขาดแคลนกำลังคนในสาขาที่จำเป็นต้องพัฒนาอุตสาหกรรม โดยเน้นอุตสาหกรรมประเภทที่ก่อให้เกิดอุตสาหกรรมต่อเนื่องกระจายรายได้ และการผลิตในภูมิภาค และการสร้างงานคือ อุตสาหกรรมเกษตร อุตสาหกรรมขนาดย่อม อุตสาหกรรมภูมิภาค และ อุตสาหกรรมวิศวกรรม สำหรับอุตสาหกรรมเกษตรซึ่งครอบคลุมอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม อุตสาหกรรมเครื่องหนัง อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมยาสูบ อุตสาหกรรมกระดาษ และอุตสาหกรรมเทคโนโลยีชีวภาพนั้นได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาไว้ดังนี้

1. พัฒนาและสนับสนุนอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าส่งออกสูงและอุตสาหกรรมที่สามารถผลิตทดแทน

การนำเข้าได้ โดยให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดหรือผู้ซื้อตลอดจนปัจจัยการผลิตของแต่ละภาค และศักยภาพของพื้นที่ ทั้งนี้จะเน้นการปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐานการซื้อของทางการลงทุน การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม หรือสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาได้อย่างจริงจัง การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพัฒนาระบบการจัดการ การพัฒนาผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมเกษตรขนาดย่อม และขนาดกลาง

2. ขยายฐานการผลิตไปสู่สินค้าอุตสาหกรรมเกษตรใหม่ๆ ที่มีมูลค่าทางการตลาดสูงจาก

2.1 วัตถุดิบส่วนเกินของภาคเกษตรกรรม เช่น ข้าวโพด มันสำปะหลัง ยางพารา เป็นต้น

2.2 สินค้าที่มีโอกาสการพัฒนาเช่น อุตสาหกรรมอาหารจากผักผลไม้ อุตสาหกรรมป่าไม้ (กระดาษ เฟอร์นิเจอร์และอื่นๆ) อุตสาหกรรมยา และอาหารเพื่อสุขภาพจากสมุนไพร เครื่องเทศ และน้ำมันหอมระเหย

3. สนับสนุนความร่วมมือเพื่อสร้างความเชื่อมโยงและพัฒนาในด้านการผลิต การตลาดการค้นคว้าวิจัย และการถ่ายทอดเทคโนโลยี การจัดการการประสานผลประโยชน์และการลงทุนของภาครัฐบาลและเอกชน ผนึกกำลังเป็นระบบครบวงจรทั้งในรูปของแผนงานและโครงการพัฒนา ระบบข้อมูลและคณะกรรมการประสานความร่วมมือ

4. ส่งเสริมให้เกษตรกรมีการวางแผนการผลิตซึ่งเน้นคุณภาพ รวมทั้งมีการรวมกลุ่มเพื่อผลิตวัตถุดิบให้สอดคล้องกับความต้องการของโรงงานอุตสาหกรรมเกษตร

5. สนับสนุนให้โรงงานอุตสาหกรรมเกษตรใช้ระบบการจัดการวัตถุดิบที่เหมาะสมและมีการถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่เกษตรกร

6. สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรในระดับท้องถิ่นชนบท โดยถือตลาดเป็นตัวนำ

ส่วนในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 รัฐบาลได้ปรับแนวทางการพัฒนาประเทศหลายด้าน เพื่อให้การพัฒนาบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 ที่กำหนดให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจมีส่วนร่วมโดยเฉลี่ยเป็นไปตามเป้าหมายร้อยละ 9 ต่อปี อย่างมีเสถียรภาพต่อเนื่อง โดยได้มีนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาการเกษตร และพัฒนาอุตสาหกรรมหลายประการอันนำไปสู่การเร่งพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร โดยเฉพาะได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรไว้ดังนี้

เร่งพัฒนาอุตสาหกรรมการเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรทั้งเพื่อทดแทนการนำเข้าและการขยายตลาดในต่างประเทศ โดย

1. เพิ่มประสิทธิภาพการแปรรูปสินค้าเกษตร โดยการสนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ในการวิจัย พัฒนาวิทยาการเกษตร และการถ่ายทอดเทคโนโลยีในด้านพันธุ์ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้า การบรรจุหีบห่อและขนส่ง

2. ขยายฐานการผลิตไปสู่สินค้าอุตสาหกรรมเกษตรใหม่ๆ รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินธุรกิจการเกษตรแผนใหม่ เพื่อให้มีวัตถุดิบที่มีคุณภาพป้อนเข้าสู่ธุรกิจได้อย่างสม่ำเสมอและเพียงพอ

นอกจากนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาการเกษตร และการพัฒนาอุตสาหกรรมดังกล่าวแล้ว แผนพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ได้กำหนดแนวทางการพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการพึ่งตนเองทางเทคโนโลยีโดยให้เร่งรัดการผลิตวิศวกร นักวิทยาศาสตร์และนักเทคโนโลยีในสาขาวิชาที่ขาดแคลนให้มีปริมาณเพียงพอกับความต้องการและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ และกำหนดมาตรการหนึ่งในการให้สถาบันการศึกษาของรัฐขยายการผลิตกำลังคนในสาขาที่มีความต้องการสูง เช่น วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ วิศวกรรมโลหะ การปิโตรเคมี อุตสาหกรรมเกษตร การออกแบบอุตสาหกรรม เป็นต้น

โดยการเก็บค่าเล่าเรียนในอัตราที่สูงขึ้นเพื่อให้สถาบันการศึกษาเลี้ยงตัวได้มากขึ้น และสามารถเพิ่มค่าตอบแทนแก่อาจารย์ในอัตราที่สูงขึ้นได้

นอกจากนี้ ยังมีนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาเทคโนโลยีพื้นฐาน รวมทั้งเทคโนโลยีเฉพาะด้านสำหรับอุตสาหกรรมที่ได้รับคัดเลือกเป็นอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ อุตสาหกรรมเครื่องจักรกลและโลหะการ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ อุตสาหกรรมพลาสติก และอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า

ทบวงมหาวิทยาลัย ในฐานะที่มีหน้าที่โดยตรงในการผลิตกำลังคนระดับอุดมศึกษาเพื่อสนองตอบความต้องการของตลาดแรงงานดังกล่าว จึงตั้งคณะกรรมการศึกษาความต้องการกำลังคนด้านอุตสาหกรรมเกษตรของทบวงมหาวิทยาลัยชั้นศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการกำลังคนด้านอุตสาหกรรมเกษตรและความต้องการกำลังคนระดับปริญญาทางด้านนี้ในช่วงระยะเวลา 15 ปี โดยอาศัยปัจจัยต่างๆ ที่นำมาพิจารณาประกอบดังนี้

1. ทรัพยากรวัตถุดิบ

ประเทศไทยยังมีรากฐานเป็นประเทศเกษตรกรรม จึงมีผลผลิตทางการเกษตรหลากหลาย ถึงแม้ผลผลิตจะมีอัตราการเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 3.5 ต่อปีก็ตาม แต่ปริมาณที่มีอยู่ทั้งที่เป็นพืชไร่ เช่น ข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง อ้อย สับปะรด มะพร้าว และอื่นๆ พืชสวน สัตว์บกและสัตว์น้ำ ล้วนเป็นผลได้จากทรัพยากรที่สามารถเลี้ยงประชากรของชาติได้อย่างเพียงพอ และยังมีเหลือเพื่อการส่งออกและทำประโยชน์ได้อีกมากขึ้น โดยเฉพาะในส่วนของผลิตผลจากพืชแต่ละปีสามารถผลิตได้โดยรวมไม่น้อยกว่า 50 ล้านตัน แต่ปริมาณการบริโภคภายในมีเพียงประมาณ 10.4 ล้านตัน จึงมีส่วนที่เหลือสามารถนำมาใช้แปรรูปสำหรับเพิ่มมูลค่า (value added) ได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกมากหากเรามีอุตสาหกรรมเกษตรที่เข้มแข็ง และมีนักวิชาการสนับสนุนในด้านต่างๆ ตามที่จำเป็น

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบปริมาณผลผลิตทางการเกษตร ปริมาณการบริโภคภายใน และปริมาณที่เป็นส่วนเกินของปี 2532-2533

ประเภท ของ ผลผลิต	ปริมาณการบริโภค ¹ กก./คน/ปี	ปริมาณการบริโภค 52 ล้านคน (ล้านตัน)	ปริมาณการผลิต ² ต่อปี (ล้านตัน)	ส่วนเกิน ต่อปี (ล้านตัน)
ธัญพืช	147.66	7.7	24.4	16.7
ผักผลไม้และน้ำมันพืช	52.03	2.7	24.8	22.1
เนื้อสัตว์	17.37	0.9	1.0	0.14
อาหารทะเล	19.29	1.0	2.7	1.7
รวม	236.35	12.3	52.9	40.64

- ที่มา 1. Small-scale Agro-Industries project in Thailand (1988) GTZ report
2. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

2. อัตราการขยายตัวของโรงงานอุตสาหกรรมเกษตร

การขยายตัวของการผลิตและการแปรรูปผลผลิตเกษตรกรรมได้เพิ่มมากขึ้นในช่วงที่อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจขยายตัวในอัตรา 7-9% ต่อปี การขยายตัวของโรงงานอุตสาหกรรมเกษตรก็ได้ขยายตัวเช่นกันข้อมูลจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมพบว่าโรงงานอุตสาหกรรมเกษตรที่จดทะเบียนกับกระทรวงอุตสาหกรรมนั้นเพิ่มขึ้น ในช่วงปี 2530-2532 ปีละกว่า 2,000 โรงงาน โรงงานเหล่านี้เป็นธุรกิจที่อยู่ในระดับขนาดย่อมไปจนถึงขนาดกลาง และขนาดใหญ่ เป็นที่คาดหมายว่าการขยายตัวของอุตสาหกรรมเกษตรจะคงดำเนินต่อไปแม้ในช่วงของการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจไทย ซึ่งมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนจากเศรษฐกิจ ที่อยู่อาศัยพื้นฐานทางการเกษตรมาเป็นพื้นฐานทางอุตสาหกรรมก็ตาม

การคาดคะเนขนาดธุรกิจของโรงงานอุตสาหกรรมนั้นพอจะคาดคะเนจากข้อมูลทุนจดทะเบียน โดยเฉลี่ยในช่วงเวลาดังกล่าวมีประมาณ 1,875 โรงงาน เป็นกลุ่มโรงงานขนาดเล็กที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่าล้านบาท 807 โรงงาน มีทุนจดทะเบียนระหว่าง 1-10 ล้านบาท 249 โรงงาน มีขนาดทุนการจดทะเบียนระหว่าง 10-100 ล้านบาท และที่สูงกว่า 100 ล้านบาท มี 69 โรงงาน

การคาดคะเนความต้องการกำลังคน ความต้องการกำลังคนขึ้นอยู่กับขนาดของโรงงานในขั้นต่ำสุดการที่จะให้โรงงานดำเนินงานไปได้อย่างมีประสิทธิภาพจะต้องมีกำลังคนระดับสูงอย่างน้อย 1 คนต่อโรงงาน จะเพิ่มคือประมาณ 2,000 คนต่อปี ในโรงงานที่มีขนาดใหญ่ขึ้นย่อมมีความจำเป็นต้องใช้กำลังคนระดับสูงเป็นสัดส่วนที่สูงขึ้น ซึ่งที่ประชุมเชิงปฏิบัติการได้คาดคะเนไว้ว่า ถ้าประเมินจากประเภทและขนาดการลงทุนด้วยแล้วอาจจะต้องเพิ่มกำลังคนระดับสูงถึง 4,512 คนต่อปี

ตารางที่ 2 ความต้องการกำลังคนระดับสูงตามการขยายตัวของโรงงานอุตสาหกรรมเกษตรที่เพิ่มขึ้นแต่ละปี

ขนาดโรงงาน แยกตามเงินทุน	จำนวน	คาดคะเนความต้องการ บุคลากรระดับสูงในอัตรา สมบูรณ์แบบ		คาดคะเนความต้องการ บุคลากรระดับสูงในอัตรา ต่ำสุด	
		ฐานการคำนวณ	จำนวน	ฐานการคำนวณ	จำนวน
เงินทุนจดทะเบียน ต่ำกว่าล้านบาท	โรงงาน 1,875	อัตรา/โรงงาน 1	คน 1,875	อัตรา/โรงงาน 0.1	คน 188
1-10 ล้านบาท	807	2	1,614	1.0	807
10-100 ล้านบาท	249	3	747	2.0	498
สูงกว่า 100 ล้านบาท	69	4	276	3.0	207
รวมจำนวนเพิ่ม/ปี			4,512	1,700	

3. จำนวนแรงงานในภาคอุตสาหกรรม การผลิต

ตามสภาพความเป็นจริงของการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมย่อมต้องใช้ทั้งระดับแรงงานและระดับควบคุม หรือนักวิชาการที่ทำหน้าที่ควบคุมการผลิต และการวิจัยและพัฒนาเพื่อให้โรงงานสามารถดำเนินการไปครบถ้วนตามกระบวนการของอุตสาหกรรม จากการศึกษาข้อมูลของความสัมพันธ์ของระดับแรงงานกับความต้องการของนักวิชาการในภาคอุตสาหกรรมเกษตรส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับนักวิชาการ 1 คนต่อแรงงาน 60 คนโดยเฉลี่ย เมื่อมองภาพของคนงานในภาคการผลิตของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องมีประมาณ 3 ล้านคนในปี

2534 เมื่อคิดเฉพาะอุตสาหกรรมเกษตรประมาณ 60 % ของอุตสาหกรรมการผลิตทั้งหมด จะครอบคลุมคนงานประมาณ 1.8 ล้านคน โดยภาพรวมในจำนวนนี้ตามเกณฑ์ 1 : 60 ความต้องการนักวิชาการอุตสาหกรรมเกษตรทั่วประเทศจะประมาณได้ 18,000 ถึง 26,850 คน เมื่อพิจารณาการเพิ่มการจ้างงานจากต้นแผนฯ 6 ซึ่งเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 5.4 และจากการคาดคะเนเพิ่มขึ้นในแผนฯ 7 จะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 6 และในแผนฯ 8 จะเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 7 แล้วความต้องการนักวิชาการอุตสาหกรรมเกษตรควรเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกับการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมการผลิต ซึ่งรวมภาคอุตสาหกรรมเกษตรอยู่ด้วย (60.0-68.5%)

ตารางที่ 3 จำนวนการจ้างแรงงานในภาคอุตสาหกรรมการผลิต อุตสาหกรรมเกษตรและความสัมพันธ์กับจำนวนเจ้าหน้าที่ นักวิชาการอุตสาหกรรมเกษตร (2533-2534)

ปี	จำนวนแรงงาน ¹ (1,000 คน)	จำนวนแรงงาน ² เพิ่ม (1,000 คน)	จำนวนแรงงาน ³ ภาคอุตสาหกรรม เกษตรเพิ่ม	ความต้องการ ⁴ นักวิชาการเพิ่ม
2533	2,895	148	88,800	1,480
2534	3,065	156	93,600	1,560
2535	3,221 ⁽¹⁾	193	115,800	1,930
2536	3,414	205	123,000	2,050
2537	3,619	217	130,200	2,170
2538	3,836	230	138,000	2,300
2539	4,066	244	146,400	2,440
2540	4,310	302	181,200	3,020
2541	4,612	323	193,800	3,230
2542	4,935	345	207,001	3,450
2543	5,280	370	222,000	3,700

- หมายเหตุ
1. จำนวนแรงงานทั้งหมด (1) ประเมินโดย World Bank (1986)
 2. จำนวนแรงงานในภาคอุตสาหกรรมการผลิตเพิ่มขึ้น ช่วงแผนฯ 6 5.1% แผนฯ 7 ประมาณ 6% และต่อไปเป็น 7%
 3. จำนวนแรงงานภาคอุตสาหกรรมเกษตร (ประมาณการ 60% ของอุตสาหกรรมการผลิต) = จำนวนแรงงานเพิ่มในภาคอุตสาหกรรมการผลิต x 60/100
 4. ความต้องการนักวิชาการ 1 คน ต่อแรงงานเฉลี่ย 60 คน

4. จำนวนนักวิชาการอุตสาหกรรม เกษตรปฏิบัติงานในภาคราชการและหน่วยงาน อื่นๆ

นอกเหนือจากงานภาคอุตสาหกรรมโดยตรงแล้วภาคอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและช่วยเสริมภาคอุตสาหกรรมมีความต้องการนักวิชาการด้านนี้รวมอยู่ด้วยอีกจำนวนหนึ่งจากข้อมูลบัณฑิตที่จบสาขานี้ จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา ส่วนหนึ่งจะอยู่ในภาคราชการตามหน่วยงานช่วยเหลืออุตสาหกรรมเกษตร จากจำนวนผู้จบ 494 คน มีอยู่ 184 คน ประจำทำงานอยู่ในหน่วยงานต่างๆ ของรัฐ เช่น หน่วยการศึกษา หน่วยควบคุมคุณภาพสินค้า หน่วยงานที่ทำหน้าที่ควบคุมตรวจสอบ เช่น สำนักงานอาหารและยา หน่วยส่งเสริมอุตสาหกรรมระดับต่างๆ หน่วยงานวิจัยและพัฒนา เป็นต้น โดยภาพรวมของข้อมูลเฉลี่ย 20 ปี (2510-2529) คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้ผลิตบุคลากรปีละ 25 คน เข้าทำงานในภาคสนับสนุนประมาณปีละ 9 คน ถึงแม้ว่าการขยายกำลังคนในส่วนราชการจะถูกจำกัดก็ตาม แต่ด้วยการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจแล้วความต้องการกำลังคนในด้านนี้จะต้องเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัวเช่นกันแม้จะในอัตราลดลงก็ตาม เมื่อพิจารณาบัณฑิตที่เข้ารับราชการในช่วง 5 ปี ระหว่างปี 2510-2529 จะเป็นดังนี้

ปี	ร้อยละ รับราชการ
2510-2514	77
2515-2519	58
2520-2524	39
2525-2529	9

ในการคาดคะเนความต้องการกำลังคนต่อไปคือเอาอัตราเฉลี่ยร้อยละ 9 เป็นฐาน ซึ่งอาจจะเปลี่ยนแปลงได้แต่ไม่มากนัก

5. นักวิชาการในภาคพาณิชย์กรรม

การขยายตัวในภาคพาณิชย์กรรม เป็นอีกส่วนหนึ่งที่ทำให้เศรษฐกิจของประเทศสามารถเจริญเติบโตขึ้นโดยเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรม ปัจจุบันนี้จากจำนวนบัณฑิต 494 คน ที่จบออกไปจากคณะอุตสาหกรรมเกษตร ในช่วง 20 ปีนั้น มีจำนวนหนึ่งมากกว่า 30 คน ที่เข้าไปอยู่ในธุรกิจการค้าขายและสัดส่วนนั้นเด่นชัดขึ้นจากจำนวนนิสิตที่จบไปในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของผู้ที่อยู่ในภาคเอกชนนั้นจะอยู่ในวงจรธุรกิจการค้าขายโดยตรง และตัวเลขนี้มีแนวโน้มสูงขึ้นโดยเร็วในระยะต่อไป

ด้วยการตั้งหน่วยงานใหม่ทางเดียวยังมีอาจแก้ไขความต้องการบุคลากรได้ตามเหตุการณ์ความจำเป็นของหน่วยผลิตจึงมีความต้องการขึ้นเป็นเงาตามตัว และนำจะต้องเร่งรัดโครงการพิเศษให้หน่วยผลิตได้รับบุคลากรที่จำเป็นด้วย ความต้องการของหน่วยผลิตกำลังคนเองก็ต้องขยายตัวในระดับสูงคือ ระดับหลังปริญญาตรีพร้อมกับขยายจำนวนทางแก้ปัญหาคือ จัดทำโครงการพิเศษเร่งรัดการสร้างบุคลากรระดับหลังปริญญาตรีโดยผนวกเข้ากับงานเร่งรัดการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ และสร้างปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีที่จำเป็นสำหรับเกี่ยวพันการขยายตัวของอุตสาหกรรมเกษตร

ตารางที่ 4 การคาดคะเนความต้องการกำลังคนระดับสูงทางด้านอุตสาหกรรมเกษตรในภาคต่าง ๆ (คน)

ปี	อุตสาหกรรมการผลิต (81 %)	สอน/วิจัย ¹ (9 %)	พาณิชยกรรม ² (10 %)	รวม (100 %)
2533	1,480	164	183	1,827
2534	1,560	173	193	1,926
2535	1,930	214	238	2,382
2536	2,050	228	253	2,531
2537	2,170	241	268	2,679
2538	2,300	256	284	2,840
2539	2,440	271	301	3,012
2540	3,020	336	373	3,729
2541	3,230	359	399	3,988
2542	3,450	383	426	4,259
2543	3,700	411	457	4,568

- หมายเหตุ 1. รวมการบริการต่างๆ ของรัฐในด้านที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมเกษตร โดยถือสัดส่วนของช่วงปี 2525-2529 เป็นเกณฑ์คำนวณ
2. อัตราส่วนของบัณฑิตที่เข้าไปทำงานในธุรกิจการค้าขายในรอบ 20 ปี

6. สรุปแนวโน้มความต้องการกำลังคนและการขาดแคลน

จากการประเมินตามตารางที่ 5 แสดงว่าถ้าดำเนินการผลิตกำลังคนตามแผนที่ใช้อยู่ปัจจุบัน เมื่อสิ้นแผนฯ 7 จะคงขาดแคลนกำลังคนระดับสูงประมาณ 2,515 คน ในปี 2539 และถ้าสภาพการณ์เป็นไปตามอัตราเติบโตเศรษฐกิจปัจจุบันและอัตราการขยายการผลิตกำลังคนในอัตราปกติต่อจากแผนฯ 7 ก็จะต้องขาดแคลนสะสม 5,500 คน ในปี 2550 หากมิได้แก้ไขเร่งรัดการผลิตกำลังคนให้ทันความต้องการใช้งานของภาคอุตสาหกรรม

เกษตรแล้ว การเติบโตของภาคนี้ก็มีอาจเป็นไปได้ตามที่คาดหวังอย่างแน่นอน

ฉะนั้น เมื่อประมวลจากปัจจัยต่างๆ เกี่ยวกับความต้องการกำลังคนทางด้านอุตสาหกรรมเกษตร ทั้งฝ่ายผลิตและฝ่ายสนับสนุนคือมองภาคอุตสาหกรรมผลิตเฉพาะส่วนอุตสาหกรรมเกษตร ซึ่งเป็นแหล่งใหญ่และทวีความสำคัญมากขึ้นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศหากระดับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจยังคงดำเนินต่อไปดังเช่นปัจจุบัน รวมกับฝ่ายสนับสนุนซึ่งจะอยู่ในภาคพาณิชยกรรมและภาครัฐ โดยอาศัย

ข้อมูลของบัณฑิตที่จบออกไปในช่วงหลัง การเจริญเติบโตของภาคพาณิชยกรรมมีแนวโน้มสูงขึ้นและยังจะสูงขึ้นอีกในช่วงต่อไป เมื่อเศรษฐกิจไทยไปเกี่ยวข้องกับการค้าระหว่างประเทศมากขึ้น ส่วนภาคสนับสนุนที่เป็นหน่วยงานของรัฐนั้นหากจะช่วยผลักดันให้เศรษฐกิจคงเจริญเติบโตดังเช่นปัจจุบัน ความต้องการด้านวิจัยและพัฒนาที่รัฐจะต้องลงทุน เพื่อให้สามารถผลิตเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้เองได้นั้นจะต้องได้รับความสำคัญมากขึ้นและต้องการบุคลากรส่วนนี้สูงกว่าเดิม

ด้วยนอกจากนั้นฝ่ายสนับสนุนที่ทำหน้าที่ส่งเสริม เผยแพร่ ควบคุม เพื่อให้เป็นไปตามกลไกของความเจริญก้าวหน้า ทั้งการอยู่ดีกินดีภายในประเทศและขยายความต้องการของตลาดโลกแล้วย่อมจะต้องสูงขึ้นเช่นกัน ฝ่ายการเรียนการสอนซึ่งทำหน้าที่ผลิตบุคลากรด้านนี้มีอาจขยายตัวตามความต้องการของภาคธุรกิจของประเทศโดยเฉพาะในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ทำให้เกิดการขาดแคลนอย่างรุนแรงในหลายๆสถาบัน

ตารางที่ 5 สรุปประเมินความต้องการกำลังคนระดับสูงทางด้านอุตสาหกรรมเกษตร

ปี	ความต้องการ ¹ รวม	อัตราทดแทน 3 %	ประมาณการ ผู้จบปริญญาตรีจาก ทุกสถาบัน (คน)	ประมาณการ ขาดแคลนสะสม (คน)
2533	1,827	55	297 ⁽²⁾	1,585
2534	1,926	58	333	1,651
2535	2,382	71	373	2,080
2536	2,531	76	418	2,189
2537	2,679	80	468	2,291
2538	2,840	85	524 ⁽³⁾	2,401
2539	3,012	90	670 ⁽⁴⁾	2,432
2540	3,729	112	744	3,097
2541	3,988	120	811	3,297
2542	4,259	128	850	3,537
2543	4,568	137	859	3,846

(1) จากตารางที่ 4

(2) ข้อมูลจากการสำรวจ

(3) ข้อมูลจากจำนวนรับนิตินิตเข้าเรียนปี 1 ประจำปี 2534 จำนวน 589 คน คาดว่าจะจบ 90%

(4) ข้อมูลจากการคาดการณ์รับผู้เข้าศึกษาในช่วงแผนฯ 7 ภาคปกติคิดจำนวนจบ 90 % ของผู้เข้าศึกษา

ที่มา : ผลการศึกษาความต้องการกำลังคน เพื่อวางแผนการผลิตบัณฑิตทางด้านอุตสาหกรรมเกษตรในอนาคต (พ.ศ.2534-2543), สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

ระบบการปฏิบัติงานและแนวทางการพัฒนา ของสำนักส่งเสริมและพัฒนาระบบบริหาร

ตามที่สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ได้ปรับโครงสร้างใหม่เพื่อให้การดำเนินการตามภาระหน้าที่สามารถตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีใหม่ โดยมีเป้าหมายสำคัญ เพื่อให้ระบบการอุดมศึกษาสามารถเอื้อต่อการพัฒนาประเทศในทุกด้าน ทุกสาขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาที่กำลังขาดแคลนและที่คาดว่าจะขาดแคลนในอนาคตด้วย

สำนักส่งเสริมและพัฒนาระบบบริหารเป็นหน่วยงานที่มีภาระหน้าที่โดยตรงในส่วนของการบริหารงานบุคคล และการพัฒนาระบบบริหารของมหาวิทยาลัย/สถาบัน ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งถือว่าเป็นภาระหน้าที่ที่สำคัญในการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวข้างต้น ฉะนั้น ทักษะความรู้ความเข้าใจต่อภารกิจตามหน้าที่ตามโครงสร้างใหม่ของบุคลากรผู้ปฏิบัติงานรวมทั้งการปรับบทบาทในการปฏิบัติหน้าที่ตามโครงสร้างใหม่ จึงเป็นหัวใจสำคัญ และเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการบริหารองค์การของสำนักงานปลัดทบวงฯ ที่จะต้องพยายามหาหนทางให้เกิดสิ่งเหล่านี้ขึ้น สำนักส่งเสริมและพัฒนาระบบบริหารได้ตระหนักและเล็งเห็นถึงความสำคัญในข้อนี้ จึงได้จัดให้มีการประชุมสัมมนาเรื่อง ระบบการปฏิบัติงานและแนวทางการพัฒนาของสำนักส่งเสริมและพัฒนาระบบบริหาร โดยในขั้นต้นนี้ได้จัดให้ข้าราชการในสำนักส่งเสริมฯ ตั้งแต่ระดับหัวหน้าฝ่ายขึ้นไป จำนวน 25 คน เข้ารับทราบภาระหน้าที่ตามโครงสร้างใหม่ รวมทั้งช่วยกันระดมความคิดเกี่ยวกับภาระหน้าที่ และปัญหาในการปฏิบัติพร้อมกับข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เข้าสัมมนาได้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจในภาระหน้าที่ระบบงาน และแนวทางการประสานงานของสำนักส่งเสริมและพัฒนา ระบบบริหาร ตามโครงสร้างใหม่
2. เพื่อให้ผู้เข้าสัมมนาได้ทราบถึงปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติภาระหน้าที่และร่วมกันวิเคราะห์แนวทางการแก้ไขปัญหาลงอุปสรรค
3. เพื่อให้ผู้เข้าสัมมนาได้ทราบถึงแนวทางการพัฒนาสำนักส่งเสริมและพัฒนาระบบบริหาร

จากการสัมมนาครั้งนี้ ศ.ดร.กนก วงษ์ตระหง่าน รองปลัดทบวงมหาวิทยาลัยได้แนะนำเทคนิคการวิเคราะห์ปัญหา ที่มีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ซึ่งสรุปวิธีการวิเคราะห์ที่ได้ดังนี้

การวางแผน

- ขั้นการวิเคราะห์ (Steps of Analysis)
- ขั้นการวางแผนหลักของโครงการ (Project Planning Matrix)

ขั้นการวิเคราะห์

- การวิเคราะห์บุคคล/องค์กรที่เกี่ยวข้อง
- การวิเคราะห์ปัญหา
- การวิเคราะห์วัตถุประสงค์
- การวิเคราะห์ทางเลือกในการแก้ปัญหา

ขั้นการวางแผนหลักของโครงการ

- วัตถุประสงค์/กิจกรรม

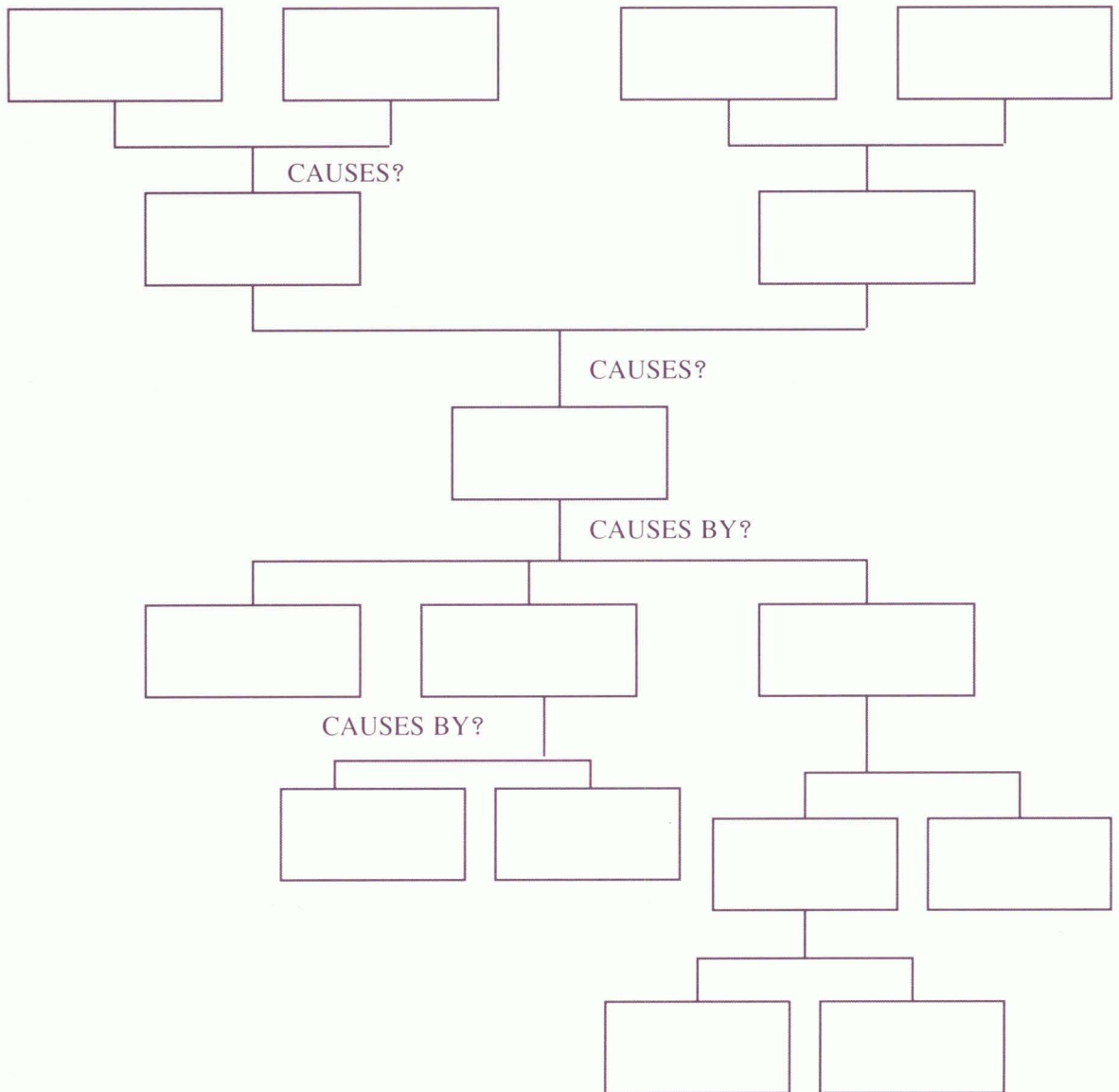
- ข้อแม่หรือข้อตกลงเบื้องต้น
- ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ
- มรรควิธีประเมินโครงการ

PROBLEM TREE ANALYSIS

PROBLEM TREE คือเทคนิคในการระบุปัญหาต่างๆ ในสถานะหนึ่ง แล้วแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง “เหตุ” และ “ผล”

HOW TO DRAW PROBLEM TREE

1. List core problem
2. What causes this problem?
3. Identify key causes
4. Repeat steps 2-3
5. What does core problem cause?
6. Repeat

ความร่วมมือทางวิชาการ ไทย-ลาว

จากการเดินทางไปเยือนประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ระหว่างวันที่ 20-25 พฤษภาคม 2537 ของนายสุเทพ อัครถาวร รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย นั้น

รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ได้เข้าเยี่ยมคารวะ ฯพณฯ พิมมะสอน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการของลาว พร้อมทั้งเจรจาความร่วมมือช่วยเหลือทางด้านการศึกษาที่ประเทศไทยจะให้กับประเทศลาว ในด้านบุคลากร ทุนการศึกษา และหลักสูตรตำราเรียนในฐานะที่เป็นบ้านพี่เมืองน้อง

ประเทศลาวซึ่งกำลังอยู่ในระหว่างการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจ และการศึกษา ความช่วยเหลือที่ประเทศไทยจะให้นั้น ในด้านบุคลากร จะพิจารณาส่งอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของไทยมาเป็นอาจารย์พิเศษ เพื่อฝึกอบรม ช่วยสอนให้กับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของลาว ในด้านทุนการศึกษา จะพิจารณาหาหนทางจัดสรรทุนการศึกษาในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศให้กับนักศึกษาลาว เพื่อให้มาศึกษาในมหา-

วิทยาลัยเชียงใหม่ ขอนแก่นหรือสถาบันในส่วนกลางแล้วแต่กรณี ในด้านตำราหลักสูตรการเรียนการสอน จะพิจารณาจัดส่งตำราการสอนในสาขาต่างๆ ให้กับสถาบันของลาว เพื่อเป็นแบบอย่างในการพิจารณาหลักสูตร

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของประเทศลาวนั้น มีรูปแบบคล้ายกับประเทศไทยหลายประการ อาทิ มีแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนหลักของประเทศ ซึ่งเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล การได้มาซึ่งผู้บริหารการศึกษา เช่น อธิการบดี หัวหน้าภาควิชา ก็มาจากการเลือกตั้ง

ในการมาเยือนลาวครั้งนี้ นายสุเทพ อัครถาวร รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ยังได้เยี่ยมคารวะ ฯพณฯ สะหมาน วิยะเกต ประธานสภาแห่งชาติของลาว นอกจากนี้ รัฐมนตรีว่าการทบวงยังเดินทางไปเยี่ยมชมเขื่อนไฟฟ้าพลังน้ำวังมของลาว ที่ผลิตกระแสไฟฟ้าและส่งมาใช้ยังจังหวัดชายแดนระหว่างไทย-ลาว อีกด้วย

อธิการ มทส.ได้รับเลือกเป็นประธานการประชุมผู้บริหารมหาวิทยาลัย ในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก

ในการประชุมผู้บริหารมหาวิทยาลัยในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ซึ่งองค์การศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก) แอสแคป และสมาคมมหาวิทยาลัยนานาชาติ ได้ร่วมกันจัดขึ้น ณ กรุงปักกิ่ง ประเทศจีนนั้น ผู้จัดการประชุมได้เชิญ ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสอาน ในฐานะรักษาการอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเข้าร่วมประชุมด้วย และที่ประชุมได้เลือก ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีสอาน เป็นประธานที่ประชุม และเป็นประธานคณะกรรมการจัดตั้งสมาคมมหาวิทยาลัยแห่งภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก โดยมีผู้บริหารมหาวิทยาลัย

จากประเทศจีน ญี่ปุ่น ฟิลิปปินส์ ออสเตรเลียและอินเดียได้รับเลือกเป็นคณะกรรมการดังกล่าวด้วย ที่ประชุมได้เห็นชอบร่างธรรมนูญของสมาคมฯ และมอบให้คณะกรรมการจัดตั้งสมาคมฯ ดำเนินการรับสมัครสมาชิก และจัดประชุมเพื่อการลงนามการจัดตั้งสมาคมฯ ดังกล่าวภายในเดือนกุมภาพันธ์ 2538

สมาคมมหาวิทยาลัยแห่งเอเชียและแปซิฟิก จะมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการและการพัฒนาภูมิภาคนี้ เช่นเดียวกับสมาคมมหาวิทยาลัยในภูมิภาคอื่นของโลกซึ่งก่อตั้งและดำเนินการมาก่อน

การประเมินการสอนของอาจารย์เป็นเรื่องสำคัญ

นายวิจิตร ศรีสอาน ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยว่าการประเมินผลการสอนเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเกี่ยวกับคุณภาพประสิทธิภาพของอาจารย์ และถือเป็นภาระหน้าที่โดยตรง ซึ่งเป็นเรื่องที่ทางมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งต้องหาวิธีการเอาเองว่าจะประเมินกันอย่างไร เสียงสะท้อนกลับของนักศึกษา เป็นสิ่งที่ผู้สอนต้องรับฟัง เพราะเป็นเสียงจากผู้รับบริการ แต่การให้นักศึกษาประเมินการสอนของอาจารย์ไม่ได้หมายความว่า นักศึกษาจะเป็นผู้ประเมินตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ด้วย ซึ่งทุกวันนี้ก็มีมหาวิทยาลัยหลายแห่งเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนในการประเมินการสอน

ของอาจารย์เช่น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หรือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ทั้งนี้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนนั่นเอง

สำหรับการประเมินตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์นั้น ต้องทำเป็นระบบและมีหลายแหล่งที่จะมาประเมิน เป็นต้นว่าตัวผู้สอนประเมินเอง ผู้บังคับบัญชาประเมิน มีการประเมินอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการสอน วิธีการสอน และเสียงสะท้อนกลับของนักศึกษาว่าเรียนเข้าใจหรือไม่ก็เป็นการประเมินวิธีสอนอีกอย่างหนึ่ง

คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนชุดใหม่

คณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน(กสอ.) ผู้ทำหน้าที่พิจารณาให้ความเห็นชอบการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในสังกัด ตามที่ พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 ชุดเดิมซึ่งหมดวาระไปเมื่อวันที่ 22 เมษายน 2537 นั้น บัดนี้ ทบวงมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการแต่งตั้งชุดใหม่ ซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ดังนี้

1. ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย	10. นายทวี เลิศปัญญาวิทย์
2. ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	11. คุณหญิง พยอม สิงห์เสนห์
3. เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ	12. นายมารวย ผดุงสิทธิ์
4. เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน	13. นายทอง พิทยะ
5. ม.ร.ว. ทองใหญ่ ทองใหญ่	14. ภาดาประทีป ม.โกมลมาศ
6. นายยงยุทธ สัจจวานิชย์	15. นายธนู กุลชล
7. นายไพฑูรย์ อิงคสุวรรณ	16. นายวัลลภ สุวรรณดี
8. นายประชุม สุวัตถิ	17. นายเกษม วัฒนชัย
9. นายบวรศักดิ์ อูวรรณโณ	18. นายวันชัย ศิริชนะ

โดยคณะกรรมการชุดนี้จะมีวาระการดำรงตำแหน่งตั้งแต่ 23 เม.ย.37 ถึง 22 เม.ย.39

ช่วยกันคิด...ช่วยกันเขียน

หลังจากฤดูกาลสอบเอ็นทรานซ์ผ่านไป หัวข้อสนทนาที่แพร่หลายในทุกกลุ่มทั้งเด็กนักเรียน ผู้ปกครอง นักการศึกษา ตลอดจนสื่อมวลชน ก็คงได้แก่ การพยายามหามาตรการป้องกันนักเรียนผู้ซึ่งสอบเอ็นทรานซ์เข้าไปศึกษาต่อ ในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยแล้วสละสิทธิ์ที่ได้มาโดยชอบนั้นทิ้งเสีย โดยมีเหตุผลในการสละสิทธิ์แตกต่างกันไป ดังจะเห็นได้จากมีผู้ที่แสดงความคิดเห็นเข้ามาในรายการท.ม.100.5 ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยร่วมกับองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย ช่วง 22:15-24:00 น. ทุกวัน ทั้งนี้เพราะทุกคน ทุกฝ่ายตระหนักถึงความสำคัญของที่นั่งแต่ละที่นั่งที่ผู้สอบได้เข้าไปจับจองแม้ว่าจำนวนรวมของผู้เรียนนั้นจะไม่ลดลง เมื่อมีการสละสิทธิ์ เพราะมาตรการหนึ่งที่ทบวงดำเนินการป้องกันแล้ว โดยการประกาศรับเพิ่มจากที่แจ้งไว้ในระเบียบการมาตรการที่หลาย ๆ ฝ่ายเสนอนั้น ประมวลเป็นกลุ่มๆ ได้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ให้เรียกตัวสำรอง

กลุ่มที่ 2 ให้ตัดสิทธิ์คนสอบเทียบที่เข้ามาสอบเอ็นทรานซ์

กลุ่มที่ 3 ยกเลิกการสอบเทียบของนักเรียนในระบบ

กลุ่มที่ 4 ลดอันดับการเลือกลงเหลือเพียง 2 อันดับ

กลุ่มที่ 5 ตัดสิทธิ์เด็กที่สละสิทธิ์ไม่ให้เข้าสอบเอ็นทรานซ์ในปีต่อไป

กองบริการการศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัยผู้รับผิดชอบด้านการสอบคัดเลือกจึงได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกที่ผ่านมา และการคัดเลือกในปีที่ผ่านมาเปรียบเทียบไว้ดังตารางต่อไปนี้ ถ้าท่านค้นพบสาระที่น่าสนใจจากข้อมูลเหล่านี้ โปรดส่งบทความของท่านที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์ กองกลางทบวงมหาวิทยาลัย ข้อคิดใดที่เป็นประโยชน์ทางเราจะเสนอในโอกาสต่อไป

ข้อมูลการสอบคัดเลือก ปีการศึกษา 2537

	มหาวิทยาลัยของรัฐ	มหาวิทยาลัยเอกชน	รวม
จำนวนนักศึกษาประกาศรับ	23,765	15,680	39,445
จำนวนผู้สอบผ่านข้อเขียน	27,538	9,940	37,478
จำนวนผู้สละสิทธิ์	3,515	4,368	7,883
จำนวนผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษา	24,023	5,572	29,595

หมายเหตุ - มหาวิทยาลัยของรัฐ หมายถึง มหาวิทยาลัย/สถาบันสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย 17 แห่ง รวมกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ร่วมสอบอีก 6 แห่ง

ข้อมูลการรับนักศึกษา ปี 2537 เปรียบเทียบกับปี 2536

รายการ	จำนวนรวม			มหาวิทยาลัยของรัฐ			มหาวิทยาลัยของเอกชน		
	ปี 2537	ปี 2536	+ มากกว่า - น้อยกว่า	ปี 2537	ปี 2536	+ มากกว่า - น้อยกว่า	ปี 2537	ปี 2536	+ มากกว่า - น้อยกว่า
จำนวนที่ประกาศรับ	39,445	34,089	+ 5,356	23,765	21,829	+ 1,936	15,680	12,260	+ 3,420
จำนวนผู้สอบผ่านข้อเขียน	37,478	34,886	+ 2,592	27,538	25,531	+ 2,007	9,940	9,355	+ 585
จำนวนผู้สละสิทธิ์	7,883	8,421	- 538	3,515	3,603	- 88	4,368	4,818	- 450
จำนวนผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษา	29,595	26,465	+ 3,130	24,023	21,928	+ 2,095	5,572	4,537	+ 1,035

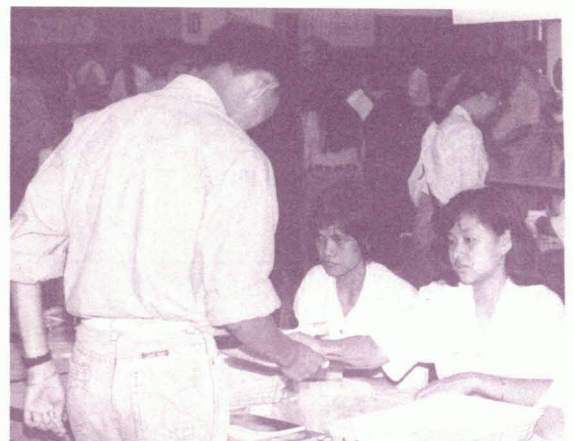
จำนวนผู้สอบผ่านข้อเขียน และผู้สละสิทธิ์ จำแนกตามสถานภาพทางการศึกษา
ปีการศึกษา 2536-2537

สถานภาพทางการศึกษา	ปีการศึกษา 2537				ปีการศึกษา 2536			
	ผู้สอบผ่าน ข้อเขียน	ร้อยละ	ผู้สละสิทธิ์	ร้อยละ	ผู้สอบผ่าน ข้อเขียน	ร้อยละ	ผู้สละสิทธิ์	ร้อยละ
สอบเทียบ	10,142	27.06	2,294	29.10	9,154	26	2,427	29.00
กำลังเรียน ม.6	21,550	57.50	4,262	54.07	18,408	53	4,371	52.00
สำเร็จชั้น ม.6 แล้ว	5,765	15.38	1,230	15.60	7,324	21	1,623	19.00
ไม่ระบุ	21	0.05	97	1.23	-	-	-	-
รวม	37,478	100.00	7,883	100.00	34,886	100	8,421	100.00

จำนวนผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2537

มหาวิทยาลัย/สถาบัน	จำนวนรับ	ส่งสัมภาษณ์	ไม่ผ่านการสอบ สัมภาษณ์ตรวจ ร่างกายสละสิทธิ์	ผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษา
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ				
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	3,775	3,951	189	3,762
2. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	3,563	3,941	409	3,532
3. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	1,222	1,490	240	1,250
4. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	1,763	2,115	315	1,800
5. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	630	1,026	196	830
6. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	3,025	3,130	165	2,965
7. มหาวิทยาลัยนเรศวร	425	614	170	444
8. มหาวิทยาลัยบูรพา	550	684	112	572
9. มหาวิทยาลัยมหิดล	1,628	1,928	258	1,670
10. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	1,689	2,035	339	1,696
11. มหาวิทยาลัยศิลปากร	742	813	37	776
12. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	1,085	1,608	385	1,223
13. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	160	214	38	176
14. สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้	364	518	173	345
15. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง	1,260	1,392	138	1,254
16. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	731	786	65	721
17. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ	120	122	21	101
รวม (1)	22,732	26,367	3,250 (12.33%)	23,117

มหาวิทยาลัย/สถาบัน	จำนวนรับ	ส่งสัมภาษณ์	ไม่ผ่านการสอบสัมภาษณ์ ตรวจร่างกาย สละสิทธิ์	ผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษา
สถาบันอุดมศึกษาที่ร่วมสอบ				
1. วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก	64	74	10	64
2. วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์	180	226	44	182
3. วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ	57	59	18	41
4. วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย	170	186	29	157
5. วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานคร	32	30	-	30
6. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	530	596	164	432
รวม (2)	1,033	1,171	265 (22.63%)	906
รวม (1) + (2)	23,765	27,538	3,515 (12.76%)	24,023

มหาวิทยาลัย/สถาบัน	จำนวนรับ	ส่งสัมภาษณ์	ไม่ผ่านการสอบสัมภาษณ์ ตรวจร่างกาย สละสิทธิ์	ผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษา
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน				
1. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	840	831	267	564
2. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	625	195	119	76
3. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	1,790	1,207	536	671
4. มหาวิทยาลัยพายัพ	1,360	1,253	497	756
5. มหาวิทยาลัยรังสิต	2,550	2,241	921	1,320
6. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	1,650	1,282	660	622
7. มหาวิทยาลัยสยาม	910	708	402	306
8. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	1,275	678	244	434
9. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	270	126	77	49
10. วิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	120	24	17	7
11. วิทยาลัยบัณฑิตสกลนคร	700	161	22	139
12. วิทยาลัยภาคกลาง	250	101	20	81
13. วิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	400	210	94	116
14. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร	350	221	69	152
15. วิทยาลัยมิชชัน	100	26	12	14
16. วิทยาลัยโยนก	450	286	151	135
17. วิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล	800	161	111	50
18. สถาบันเทคโนโลยีสังคม (เกริก)	1,240	229	149	80
รวม (3)	15,680	9,940	4,368 (43.94%)	5,572
รวม (1) + (2) + (3)	39,445	37,478	7,883 (21.03%)	29,595

สืบสานมรดกไทย

คณะกรรมการอำนวยการวันอนุรักษ์มรดกไทย ดำเนินการสรรหาปูชนียบุคคล และบุคคลผู้อนุรักษ์มรดกไทยดีเด่นด้านภาษาและวรรณกรรมไทย ประจำปี พุทธศักราช 2537 ซึ่งเป็นปีอนุรักษ์มรดกไทยด้านภาษาและวรรณกรรมไทย เพื่อประกาศเชิดชูเกียรติคุณให้เป็นแบบอย่างที่ดีในการอนุรักษ์มรดกไทยแล้วนั้นปรากฏว่า ผู้มีผลงานดีเด่นด้านอนุรักษ์ภาษาและวรรณกรรมไทยมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในการสร้างสรรค์ ส่งเสริม ถ่ายทอด และเผยแพร่ภาษาและวรรณกรรมไทย ดังต่อไปนี้

1. ปูชนียบุคคลด้านภาษาและวรรณกรรมไทย เป็นผู้มีคุณูปการด้านภาษาและวรรณกรรมไทยหลายด้าน เป็นเวลาต่อเนื่องกันหลายปีจนกระทั่งถึงปัจจุบัน

1. นายมนตรี ตราโมท อายุ 94 ปี
2. หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล อายุ 91 ปี
3. นายเปลื้อง ณ นคร อายุ 85 ปี
4. พลตรี หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช อายุ 83 ปี
5. หม่อมหลวงจिरายุ นพวงศ์ อายุ 82 ปี
6. ท่านผู้หญิงสมโรจน์ สวัสดิกุล ณ อยุธยา อายุ 80 ปี
7. นายปรีชา พิณทอง อายุ 80 ปี
8. คุณนิลวรรณ ปิ่นทอง อายุ 77 ปี
9. นายสุชีพ ปุญญานุภาพ อายุ 77 ปี
10. นางเรืองอุไร กุศลาศัย อายุ 74 ปี

11. นางฐะปะนีย์ นาครทรรพ อายุ 73 ปี
12. นายภาวส บุนนาค อายุ 70 ปี
13. นายมณี พยอมยงค์ อายุ 68 ปี

2. ผู้อนุรักษ์มรดกไทยดีเด่นด้านภาษาและวรรณกรรมไทย ผู้อุทิศกำลังความรู้ กำลังกาย กำลังใจ ให้แก่การศึกษาวิจัย รวบรวม สร้างสรรค์ ถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับภาษาและวรรณคดีไทย

2.1 ประเภทบุคคล

1. นายคำสิงห์ ศรีนอก
2. นายจรัส มโนเพ็ชร
3. นายจำนงค์ ทองประเสริฐ
4. นายจรัส ดวงธิดา
5. นายเจริญ มาลาโรจน์
6. รองอำมาตย์ตรีเจษฎ์ ปรีชานนท์
7. นายแจ้ คล้ายสีทอง
8. นายชรินทร์ แจ่มจิตต์
9. นายณรงค์ จันทร์พุ่ม
10. นายทองมาก จันทะสี
11. นายทองเหลือง บุญพร้อม
12. นายธวัช ปุณโณทก
13. นางสาววรรณ พันธุมธา
14. นายเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

15. นายบุญคิด วัชรศาสตร์

16. นายประยอม ชองทอง

17. นางประสงค์ เหลลหา

18. นายปัญญา นิตยสุวรรณ

19. นายพิมพ์ รัตนคุณสาสน์

20. นายพร้อม บุญฤทธิ์

21. นายล้อม เพ็งแก้ว

22. นางวินิตา ดิถียนต์

23. นายศักดิ์ศรี แยมันดดา

24. นางสมประสงค์ ปิ่นจินดา

25. นายสาร สารทัศนานันท์

26. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์

27. นายสุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์

28. พระสุพรหมยานเถร

2.2 ประเภทองค์กรหรือกลุ่มบุคคล

1. คณะกรรมการรณรงค์เพื่อภาษาไทย
2. ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
3. มูลนิธิพระบรมราชานุสรณ์ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์
4. มูลนิธิพระบรมราชานุสรณ์ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวในพระบรมราชูปถัมภ์

5. ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่ วิทยาลัยครูเชียงใหม่

6. ศูนย์วัฒนธรรมภาคใต้ วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช

7. ศูนย์วัฒนธรรมอีสาน มหาวิทยาลัยขอนแก่น

2.3 ประเภทกิจกรรม หรือโครงการ

1. กิจกรรมการปริวรรตคัมภีร์โบราณ
2. โครงการบ้านนักเขียนไทย
3. โครงการการประกวดหนังสือดีเด่น ในคณะกรรมการพัฒนาหนังสือแห่งชาติ
4. โครงการประกาศเกียรติคุณครูภาษาไทยดีเด่น
5. โครงการประกวดอ่านทำนองเสนาะ
6. โครงการรางวัลวรรณกรรมอาเซียน
7. โครงการเรื่องสั้นช่อการะเกด
8. โครงการสี่สีวรรณกรรม
9. โครงการสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน โดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
10. โครงการศูนย์ภาษาและวรรณคดีไทย
11. โครงการอนุรักษ์วรรณกรรมเก่าและหายาก

ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (นายวิจิตร ศรีสอาน)
เยี่ยมชมกิจการ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
เมื่อเร็วๆ นี้

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ขอเชิญรับฟังรายการวิทยุ

- รายการ “ทม 100.5” รายการสาระประโยชน์ในเชิงบริการสาธารณะที่เกี่ยวกับการอุดมศึกษา ทางสถานีวิทยุ อสมท. ความถี่ 100.5 เมกกะเฮิร์ตซ์ ทุกวัน เวลา 22.15 น.-24.00 น. ดำเนินงานโดยฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
- รายการ “เสวนาอุดมศึกษาไทย ทางสถานีวิทยุจุฬาฯ ความถี่ 101.5 เมกกะเฮิร์ตซ์ ทุกวันพุธ เวลา 17.00 น.-17.30 น. ดำเนินรายการโดยอมรา จุลวงศ์
- รายการ “อุดมศึกษาไทยให้โอกาส” รายการเผยแพร่ข่าวสารด้านอุดมศึกษาจากสถาบันการศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ทั้งของรัฐและเอกชน ทางสถานีวิทยุ 919 กรป.กลาง ความถี่ 1521 กิโลเฮิร์ตซ์ ทุกวันพฤหัสบดีและวันศุกร์ เวลา 16.45 น.-17.00 น. ดำเนินรายการโดยปิยาณี วิริยานนท์

ทบวงมหาวิทยาลัย
328 ถนนศรีอยุธยา
พญาไท กรุงเทพฯ 10400

ห้องสมุดสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตที่ 2/2529
ไปรษณีย์ทลานหลวง

วิจิตร ศรีสอาน
(นายวิบูลย์ แยมปรังค์)
หัวหน้างานสารบรรณ